

Welkom thuis!

Preek voor de jeugd n.a.v. de tempelreiniging (Joh. 2:13-16 en Mat. 21:12-16)

Waar voel jij je het meest thuis? Ik denk gewoon in het huis waar je woont. Daar heb je je eigen plekje en je eigen spulletjes. Je vindt het vast ook leuk om vrienden en vriendinnen daar uit te nodigen.

Maar stel je nu eens voor, dat je even naar de wc of zo moet, terwijl je vrienden of vriendinnen op visite hebt. Ze blijven samen op je kamer achter. Als je terugkomt blijf je verschrikt in de deuropening staan... het is echt een gigantische puinhoop geworden! Overal liggen je spulletjes door de kamer verspreid, het behang is van de muren getrokken, je dekbed is beklad met viltstiften, je leesboeken zijn kapot gescheurd en ga zo nog maar even door! Je herkent je eigen kamer niet eens meer terug. Je kunt wel janken... Hoe voel je je dan? Verraden, verdrietig en woedend tegelijk, denk ik.

Weten jullie, dat zoiets de Here Jezus twee keer overkomen is? Daar kijk je zeker van op?

Vanaf zijn dertigste reisde Hij door Israël en logeerde Hij bij kennissen, maar een eigen huis had Hij niet. Hij zei zelf een keer daarover: *“Vossen hebben een hol om in te wonen en vogels hebben een nest. Maar ik heb niet eens een plaats waar Ik kan uitrusten.”* (Luc.9:58 uit Het Boek, zie Mat.8:20)

Toch had Jezus eigenlijk wel een Thuis, dat was namelijk de tempel in Jeruzalem, het huis van God, zijn Vader. Hij was heel vaak in de tempel om de mensen over God te vertellen. (zie o.a. Luk.19:47, 22:53) In de bijbel kun je daar regelmatig over lezen. Twee van die verhalen lijken erg op elkaar. Het ene verhaal speelt zich af als Jezus nét is begonnen met zijn werk, het andere vlak voor zijn dood. Ze gaan over de beestenbende die Jezus in de tempel – zijn Thuis! – aantrof. Welkom thuis, Here Jezus...

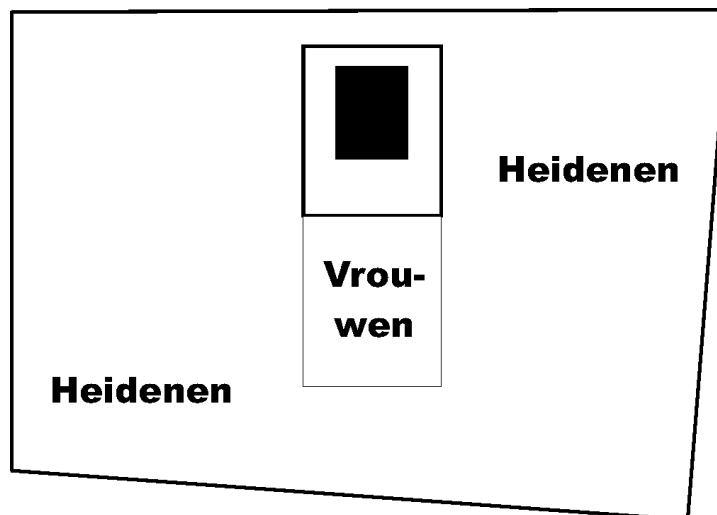
We zullen die twee gebeurtenissen eens gaan lezen.

Johannes 2:13-16 (Groot Nieuws Bijbel) *Het joodse paasfeest naderde, en Jezus ging naar Jeruzalem. In de tempel trof Hij de handelaars in runderen, schapen en duiven, en de geldwisselaars die daar zaten. Hij maakte van touwen een zweep en joeg hen allemaal de tempel uit met hun schapen en runderen. Het geld van de wisselaars gooide Hij op de grond en hun tafeltjes wierp Hij omver en tegen de duivenhandelaars zei hij: ‘Weg hiermee! Maak van het huis van mijn Vader geen markt!’ Zijn leerlingen herinnerden zich dat er in de Schrift staat: ‘De ijver voor uw huis zal mij verteren.’ De Joden vroegen hem: ‘Wat voor teken kunt U ons laten zien als bewijs dat U dit mag doen?’ ‘Breek deze tempel af en in drie dagen laat Ik hem herrijzen,’ antwoordde Jezus. ‘Zesenveertig jaar is aan deze tempel gebouwd,’ zeiden de Joden, ‘en U zult hem in drie dagen laten herrijzen?’ Maar de tempel waarover Hij sprak, was zijn lichaam.*

Matheus 21:12-16 (Groot Nieuws Bijbel) *Jesus ging de tempel binnen en joeg er alle kopers en verkopers weg; Hij gooide de tafels om van de geldwisselaars en de stoelen van de duivenhandelaars. Hij zei tegen hen: 'Er staat geschreven: Mijn huis moet heten huis van gebed, maar jullie maken er een rovershol van.'* Blinden en verlamden kwamen daar bij Hem en Hij genas hen. De opperpriesters en de schriftgeleerden zagen de wonderen die Hij deed, en hoorden de kinderen op het tempelplein roepen: 'Hosanna voor de Zoon van David.' Ze maakten zich er kwaad over en zeiden tegen Hem: 'Hoort u niet wat ze roepen?' 'Zeker,' antwoordde Jesus, 'maar hebt u nooit gelezen: U hebt u eer laten brengen door de stem van kleine kinderen en zuigelingen?'

Zie je dat? Twee keer bijna hetzelfde verhaal! Laten we eerst eens gaan kijken, wat er precies aan de hand was in de tempel.

Het tempelterrein was aardig groot en om het gebouw heen waren verschillende pleinen. De voorhof voor de priesters was direct om de tempel heen. Er was ook een voorhof voor de vrouwen en een heel groot plein waar ook niet-joden mochten komen: de voorhof voor de heidenen.

plattegrond v.d. tempel in Jezus tijd

Op die voorhof van de heidenen werden kraampjes verhuurd, waar je buitenlands geld kon wisselen voor tempelgeld. Want in de collecte mocht je geen 'heidens' geld doen... En bij dat geld wisselen werd grote winst gemaakt.

Verder waren er allerlei kraampjes, waar je dieren kon kopen om te offeren aan God. Daar moest je een erg hoge prijs voor betalen. Eigenlijk werd je op deze manier gewoon bestolen!

Aan al dit gedoe verdienden de priesters een aardig zakcentje. Godsdienst was zo een winstgevende zaak geworden. Maar was dát Gods bedoeling? Nee, natuurlijk niet!

Stel je voor dat je als buitenlander in God geloofde en in de tempel rustig wilde gaan bidden. Als je op het plein aankomt, wordt je eerst een boel geld afhandig gemaakt, omdat je hoge wisselkoersen moet betalen. Vervolgens kom je langs allerlei marktkramen met schapen, geiten, vogels en andere offerdieren. Wat doen al die dieren? Blaten, mekkeren, loeien, fluiten, plassen en poepen...! Wat een lawaai en een troep!

Hoe denk je dan over de God van Israël? Dat het een fijne God is, waar je je thuis bij voelt? Welnee, je vindt de God van Israël een hebberige God, die uit is op je geld en Zijn huis is een stinkende beestenbende, een schreeuwerige marktplaats.

Begrijp je nu de woede van de Here Jezus? Hij was gekomen om zijn volk te laten zien dat God je uit genáde *rijk* wil maken, dat betekent grátis en voor niets! De God van Israël is een gévende God! Die handelaren maken God belachelijk; ze denken alleen maar aan zichzelf en interesseren zich eigenlijk helemaal niet voor Gods dienst. Ze dienen eigenlijk de god van het geld, de hebzucht en de winst.

Maar Jezus wil laten zien dat het bij Godsdienst gaat om toewijding aan God; liefde; geven om een ander; barmhartig zijn; vergeven en genezen. Daarom smijt Hij de tafels omver, zodat het glimmende geld door de poep over het plein rolt. De dieren jaagt hij het tempelplein af en hun eigenaars rennen er natuurlijk snel achter aan. De vogelverkopers duwt Hij hun kooien in de handen: wegwezen jullie! Wat is Hij heilig verontwaardigd! Het zijn róvers, terwijl Gods tempel een huis van gebed voor alle volken zou moeten zijn. (zie Jesaja 56:7)

Maar direct na die boosheid staat er iets heel moois: *“Blinden en verlamden kwamen daar bij Hem en Hij genas hen.”* (Mat. 21:14) Kijk, dáár was Hij voor gekomen: om zieke mensen beter te maken; om barmhartig te zijn; om mensen gelukkig te maken, zodat ze God gaan loven en prijzen. De kinderen die erbij waren hadden dat tenminste goed in de gaten; die beginnen te zingen: *“Hosanna voor de Zoon van David!”*, tot woede van de overpriesters en schriftgeleerden.

Ja, de belangrijke mensen van de tempel waren laaiend: wie is deze Man en wie geeft Hem het recht om dit allemaal te doen in Gods huis!? In Johannes 2 lezen we, dat ze Hem vragen om een teken, een bewijs van zijn macht. Maar dan krijgen ze een raar antwoord, waar ze helemaal niets van begrijpen: *“Breek deze tempel af en binnen drie dagen zal Ik hem weer opbouwen.”*

Gelukkig legt Johannes het aan ons uit. Jezus heeft het niet over dat grote gebouw in Jeruzalem, maar over Zichzelf! *Hij* zou afgebroken worden: gemarteld, geslagen en gedood. Maar binnen drie dagen zou Hij weer opgebouwd worden, levend worden dus.

Dat kan toch niet!? Dat kan alleen als je goddelijke kracht hebt... Inderdaad: Jezus zegt hier dus, dat Hij goddelijke macht heeft, dat Hij sterker is dan de dood. Hij is Zélf God en dáárom heeft Hij het recht om zijn eigen huis schoon te vege!

Jezus zal sterven, Hij wordt geofferd, zijn lichaam wordt gesloopt. *Waarom* eigenlijk? Omdat wij er in de wereld een beestenbende van gemaakt hebben! Maar Hij wil het schoonmaken, alle troep eruit vege. Hij wil de schuld van alle zonden op zich nemen, ook voor jou! Echt waar, dat is een cadeau van God! Je hoeft het alleen maar aan te pakken. Dat doe je gewoon door in Jezus te geloven en Hem te gaan gehoorzamen.

Wij hoeven voor onze zonden geen dieren meer te offeren. We hoeven ook niet naar een speciaal gebouw of zo te gaan. Nee, als je gelooft komt Jezus in jón wonen. Dan word *jij* een huis van God, een tempel! Wist je dat? Paulus heeft dat ook een paar keer in één van zijn brieven aan de kerk van Corinthe geschreven, bijvoorbeeld: *“Weet u niet, dat u Gods tempel bent en dat de Geest van God in u woont?”* (1 Cor.3:16, zie ook vers 17 en 6:19-20)

Dat is apart: *jij* bent een tempel! Jij mag een huis zijn voor de Here Jezus en de Heilige Geest. Maar... vindt Hij bij jou wel een welkom thuis? Hoe schoon is het in jouw tempel? En wat gebeurt er zoal, wat daar eigenlijk niet thuishoort? Misschien kom je wel tot de ontdekking, dat het in jouw leven niet allemaal even netjes en schoon is... Misschien moet je wel een paar zaken wegdoen, die niet in een tempel passen!

Dan wordt het hoog tijd voor een grote schoonmaak. Welk schoonmaakmiddel heb je daarvoor nodig? Het klinkt een beetje oneerbiedig, maar zo bedoel ik het niet: het beste schoonmaakmiddel voor mensentempels is het bloed van de Here Jezus: *“...het bloed van Jezus, zijn Zoon, reinigt ons...”* (1 Joh.1:7, zie ook Hebr. 9:13-14, 22, vgl. Lev.17:11)

Dat betekent, dat je de Here Jezus als jouw Verlosser aanneemt en gelooft, dat zijn bloed ook voor jou gevloeid heeft. Zijn dood was het grote offer, waardoor God jou nooit meer je fouten en zonden aanrekent. Dat is fijn, hè? Ik word daar in ieder geval heel blij van.

Ik ben de Here Jezus heel dankbaar, dat Hij zichzelf wilde offeren voor de mensen, ook voor mij. Daarom wil ik Hem graag blij maken door goede dingen te doen. Ik wil niet, dat Hij verdriet om mij heeft, omdat ik slechte dingen doe of denk, want dan maak ik zijn huis weer vies. Dat gebeurt helaas wel vaak, maar dan mag ik het eerlijk aan Hem vertellen en vragen of Hij het me wil vergeven. Dat doet Hij gelukkig graag, omdat Hij van me houdt. Dus probeer ik de volgende keer niet weer dezelfde fout te maken. Ik ga proberen mijn tempel voor God zo schoon mogelijk te houden, zodat Hij zich er thuis kan voelen.

Nog één ding wil ik jullie vertellen. Iets heel moois, een belofte die de Here Jezus heeft gedaan: als God in jouw tempel mag wonen, mag je straks ook bij Hem wonen. Hij belooft ons dat in Johannes 14:2: *"Er kunnen veel mensen wonen in het huis van mijn Vader. Als dat niet zo was, zou Ik het jullie gezegd hebben. Ik ga nu weg om een plaats voor jullie in orde te maken, en daarna kom Ik terug om jullie te halen. Dan zullen ook jullie zijn waar Ik ben."*

Wauw! God wil nu bij ons inwonen, maar straks mogen wij bij God inwonen. Dan zijn we huisgenoten van God. (Ef. 2:19)

Dat lijkt me geweldig: voor altijd bij de Here Jezus wonen. Straks komt Hij de gelovigen halen om ze naar het Vaderhuis te brengen. Daar staat God dan al te wachten en Hij zegt: *"Welkom thuis, mijn kind!"*

Amen

23 januari 2002

Om nog eens over na te denken:

- Lees Efeze 2 vers 17-22. Dit is een moeilijk stukje. Probeer het te begrijpen door een eenvoudige vertaling te nemen, bijvoorbeeld Het Boek. Vraag je af, wat dit stukje te maken heeft met de preek. Let vooral op de verzen 19 en 21!
- Maak eens een lijstje voor jezelf met activiteiten die in jouw 'tempel' belangrijk zijn: dingen die je graag doet en waar jij veel waarde aan hecht. Zijn er zaken bij die eigenlijk niet in een huis van God horen voor te komen? Wil je daar wel wat aan doen? Hoe ga je dat dan aanpakken?
- Op vakantie ben je misschien wel eens in een kerk geweest, waar allerlei souvenirs te koop waren. Wat vind je daarvan?
- Door alle gedoe op de voorhof van de heidenen konden de nietjoden heel moeilijk op een goede en rustige manier God dienen. Staan wij, christenen, ook niet vaak de bekering van ongelovigen in de weg? Hoe komt dat? Wat kunnen we daaraan doen?

